

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

04 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Ghenadie Nicolaev, Constantin Alerguș, Vladimir Timofti și Nicolae Gordilă,

a judecat în ședință publică a recursului ordinar declarat de procurorul, în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Valeriu Sîrbu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 17 iulie 2013 în cauza penală în privința lui

***Bulala Andrei Ion**, născut la 21 decembrie 1970, originar din s. Slobozia Mare, r-nul Cahul, domiciliat în or. Cahul, str. Lăutarilor 86;*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. 10.09.2012 - 24.12.2012 (prima instanță)***
- 2. 17.01.2013 – 17.07.2013 (instanța de apel)***
- 3. 29.10.2013 – 04.03.2014 (instanța de recurs)***

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul Crijanovschi Sergiu, care a susținut recursul în sensul declarat și a solicitat admiterea acestuia.

Avocatul Stoian Ion și inculpatul Bulala Andrei, care s-au pronunțat pentru respingerea recursului ordinar declarat de către procuror.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 24 decembrie 2012, ***Bulala Andrei Ion*** a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal din motiv că fapta imputată nu întrunește elementele infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală, i-a fost înaintată învinuirea lui ***Bulala A.*** pentru faptul că el, având scopul de a primi bani ce nu i se cuvin de la Silion V., în continuarea intențiilor sale infracționale în perioada 20 iunie -18 iulie 2011, aflându-se în or. Cahul, asigurându-l pe Silion V. că are influență asupra membrilor Comisiei

de examinare auto-colaboratorilor SEET Cahul, a pretins de la numitul Silion V. bani în sumă de 100 Euro, pentru susținerea de către acesta cu succes a examenului de calificare a conducătorilor auto și obținerea permisului de conducere a autovehiculului pentru categoria ”C”.

Ulterior, la data de 19.07.2011, aproximativ orele 12.00, aflându-se în or. Cahul în urma realizării intențiilor sale infracționale pentru a influența asupra membrilor Comisiei de examinare auto-colaboratorilor SEET Cahul în scopul de a îndeplini acțiunile ce intră în obligațiunile lor de serviciu dânsul a primit de la numitul Silion V. banii preținși și estorcați în sumă de 100 Euro, ceea ce constituie conform ratei oficiale de schimb valutar stabilită de Banca Națională-1631,32 lei.

2.1 În motivarea sentinței, instanța de fond a menționat faptul că niciuna din condițiile stabilite pentru realizarea laturii obiective a traficului de influență nu și-a găsit confirmare, probele prezentate de către acuzare nu demonstrează vinovăția inculpatului. În cadrul cercetării judecătorești nu au fost depistate careva acțiuni concrete ale inculpatului, care ar permite condamnarea acestuia, învinuirea adusă inculpatului nefiind bazată pe probe directe ce ar confirma vinovăția acestuia.

3. Sentința nominalizată a fost atacată cu apel de procuror care a solicitat casarea acesteia cu condamnarea inculpatului conform învinuirii aduse, invocând că instanța greșit a ajuns la concluzia că învinuirea înaintată inculpatului nu s-a confirmat, inculpatul a acționat cu intenție directă dorind survenirea consecințelor prejudiciabile, a depus voit eforturi pentru atingerea rezultatului scontat, intenția acestuia fiind dedusă din consecutivitatea acțiunilor făptuitorului avînd la bază legătura de cauzalitate cu fapta comisă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 17 iulie 2013, apelul procurorului a fost respins ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței atacate.

4.1. În motivarea deciziei sale, instanța de apel a menționat faptul că nici o probă prezentată de acuzatorul de stat nu a indicat nici direct nici indirect asupra comiterii de către Bulala A. a infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

Recurentul a invocat ca temei de declarare a recursului prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, menționează faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Astfel recurentul menționează că instanța de apel la adoptarea deciziei de achitare nu s-a expus asupra tuturor declarațiilor martorilor, a apreciat doar o parte din ele, de asemenea nu s-a expus asupra unor argumente din apel.

A indicat că instanța de apel constatînd că în acțiunile inculpatului Bulala A. lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii, nu a dat apreciere critică declarațiilor ultimului „... că nu este vinovat și ca dorit să-l ajute pe Silion V. cu acordarea

consultației la întrebările pentru examenul pe care ultimul trebuia să-l susțină dar nu pentru susținerea lor, pentru care fapt l-a refuzat de vreo 3 ori. Că nu a cerut careva sume de bani de la Silion V. susținând că are influență asupra unor angajați a SEET Cahul, pentru ca aceasta să susțină examenele pentru calificările auto. Că la 19.07.2011 Silion V. cu forța i-a băgat în buzunar 2 bancnote cu 50 de euro, pe care el le-a aruncat. Că a fost o înscenare pentru ca să fie concediat ...”

Totodată acuzatorul de stat a indicat că instanța de apel nu a acordat o apreciere veridică probelor precum: depozițiile martorilor Silion V., Țutuianu D., Romanciuc I., raportului de expertiză nr. 1668-1669 din 03.08.2011 prezentat de CNEJ, procesului verbal din 19.07.2011 de recunoaștere a lui Bulala A. de către Silion V.; deciziei privind controlul transmiterii banilor și procesului verbal de examinare a bancnotelor din 19.07.2011; procesului verbal de percheziție efectuat asupra lui Bulala A. din 19.07.2011; procesului-verbal de cercetare la fața locului din 19.07.2011; procesului-verbal de examinare a obiectelor din 19.07.2011; procesului-verbal din 14.10.2011 de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice întreținute de către Bulala A., Culeva T., Silion V.,

În susținerea recursului procurorul a mai indicat că Bulala A. care fiind în concediu medical din calitatea de colaborator al secției poliției rutiere, urma să notifice organele de drept despre faptul că Silion V. este în căutarea persoanei care să influențeze colaboratorii SEET pentru ca să susțină examenele pentru categoria auto.

Un alt argument invocat în cererea de recurs este că instanța de apel neîntemeiat nu a acceptat în calitate de probă declarațiile lui Silion V. invocând neveridicitatea acestora din motiv că a făcut declarații contrare.

Acuzatorul de stat în susținerea recursului a mai adăugat că latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 326 alin.(1) se consideră consumată din momentul pretinderii sau extorcării, și/sau primirii măcar unuia din bunurile indicate în prevederile legale, astfel Bulala A. repetat a promis intervenția sa în privința funcționarilor SEET Cahul-membrilor comisiei de examinare responsabili de examinarea auto pentru a-i determina să realizeze acțiuni ce țin de obligațiilor lor de serviciu; inculpatul a pretins, a extorcat și a primit bani în sumă de 100 euro, pentru acțiunile care trebuia să fie realizate de funcționarii SEET Cahul, astfel Bulala A. a lăsat să fie crezut că are influență asupra funcționarilor, chiar dacă nu a numit careva nume concrete în acest sens, Bulala A. a acționat cu intenție directă, dorind survenirea consecințelor prejudiciabile, a depus eforturi pentru atingerea rezultatelor și anume obținerea mijloacelor bănești de la Silion V.

Un alt motiv indicat de către procuror a fost că instanța de apel urma să aprecieze declarațiile martorului Silion V., probele privind mijloacele bănești înregistrările de pe CD, și cele video care din cauze tehnice nu au fost posibil de a fi audiate în coroborare cu alte probe, și totodată declarațiile martorilor nu au fost supuse aprecierii.

6. Judecând recursul declarat în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acestea urmează a fi admise cu menținerea hotărârii atacate din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, temeiuri care și-au găsit reflectare în decizia atacată.

În conformitate cu prevederile art. 414, 415 Cod de procedură penală, judecând apelul, instanța de apel este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de instanța de fond și în decizia sa să expună temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea sau respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal constată că aceste prevederi legale, deși sînt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel.

Instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului considerând că apelul ultimului este nefondat fapt prin ce au fost admise erori procesuale, care nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs ordinar.

În această privință, se constată că la examinarea cauzei, instanța de apel menținând soluția primei instanțe, prin care Bulala A. a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal din motiv că fapta imputată nu întrunește elementele infracțiunii, nu a argumentat din care motive a respins probele acuzării.

În susținerea acuzării înaintate inculpatului Bulala A. în instanța de apel procurorul a prezentat următoarele probe: declarațiile martorilor Țuțuianu D.(vol.1, f.d.227), Romaniuc I. (vol.1,f.d. 230), Șcheau I. (vol.1,f.d.245), Sillion V. (vol.1,f.d.232), Culeva T. (vol.1,f.d.239), procesul-verbal de primire a plîngerii (vol.1,f.d.3), ordonanța de ridicare din 18 iulie 2011 (vol.1, f.d.7), procesul-verbal de cercetare a obiectului din 18.07.2011(vol.1, f.d. 9-13), procesele-verbale de recunoaștere a persoanei după fotografie din 19.07.2011 (vol.1, f.d. 19-20), decizia privind controlul transmiterii banilor din 19.07.2011 (vol.1, f.d. 29-30), procesul-verbal de percheziție corporală din 19.07.2011(vol.1, f.d.35), procesul-verbal de cercetare la fața locului din 19.07.2011 (vol.1, f.d. 39-40), procesul-verbal de ridicare din 19.07.2011 (vol.1, f.d.62), procesul-verbal de examinare a obiectului din 20.07.2011 (f.d. vol.1, f.d. 68-70), raportul de expertiză nr. 1668-1669 din 03.08.2011 cu planșa fotografică anexată (vol.1, f.d.115-125), procesul-verbal de examinare a obiectului și descifrarea convorbirilor telefonice (vol.1, f.d.166-183), procesul-verbal de audiere a martorului Țutuianu D.(vol.1, f.d. 227-229), procesul-

verbal de audiere a martorului Romaniuc I. (vol.1,f.d. 230-231), procesul-verbal de audiere a martorului Silion V.(vol.1, f.d. 232-235), procesul-verbal de audiere a martorului Culeva T. (vol.1, f.d. 239-241).

În conformitate cu prevederile art.101 alin.(4) Cod de procedură penală instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărârea pronunțată admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate, după ce fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate în ansamblu din punct de vedere a coroborării lor.

Instanța de apel referitor la unele probe prezentate de către acuzatorul de stat în susținerea învinuirii s-a expus fără a motiva argumentat concluziile de respingere a acestor probe, iar în privința altor probe nu s-a expus deloc.

Din conținutul deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 iulie 2013 rezultă că instanța a exclus din probatoriul procesul-verbal de cercetare a obiectului (vol.1, f.d. 9-13) din motivul că prima instanță și instanța de apel au fost lipsite de posibilitatea de a verifica conținutul procesului-verbal de cercetare a obiectului discului CD de culoare gri, cu inscripția ” Instenso CD-RW-80 ” ridicate de la Silion V. cu înregistrarea audio din motivul prezentării de către partea acuzării a discului deteriorat.

La fel instanța de apel a constatat că mijloacele bănești două bancnote cu nominalul a câte 50 euro prezentate de partea acuzării nu pot fi recunoscute ca mijloace de probă din următoarele considerente.

La materialele cauzei este anexată copia a două bancnote cu nominalul a câte 50 Euro cu seria S18889413577 și P16733216215, proba care a fost susținută de procuror, însă este în contradicție cu bancnotele examinate în ședința de judecată atât a primei instanțe cât și instanței de apel, astfel din plicul deschis au fost prezentate pentru cercetare alte bancnote și anume cu seria X38950541516 și S28095819964.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile martorilor Țuțuianu D. și Romanciuc I. din motivul că depozițiile lor nu confirmă vinovăția inculpatului și ei în virtutea obligațiilor funcționale au fost prezenți doar la reținerea inculpatului.

Declarațiile martorului Șcheanu I. la fel nu confirmă vinovăția lui Bulala A. în pretinderea de bani de la Silion V.

Instanța de apel a respins și declarațiile martorului Silion V. motivând că această probă este neconcludentă și nu dovedește traficul de influență .

Instanța de apel a concluzionat că nici o probă prezentată de procuror nu indică nici direct, nici indirect asupra comiterii de către Bulala A. a infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal.

Concluziile instanței de apel prin care au fost respinse declarațiile martorilor Țuțuianu D., Romanciuc I., Șcheanu I., Silion V., nu sunt argumentate.

În conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) Cod de procedură penală instanța analizând probele prezentate de părți este obligată să constate dacă proba este admisibilă sau inadmisibilă și în cazul când se decide că proba este inadmisibilă

urmează să motiveze această concluzie.

În cazul cînd se constată că proba administrată este admisibilă, ea urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel nu s-a pronunțat referitor la alte probe prezentate de către acuzatorul de stat în susținerea învinuirii și anume:

procesul-verbal de primire a plîngerii (vol.1,f.d. 3), ordonanță de ridicare din 18 iulie 2011 (vol.1, f.d.7), procesele-verbale de recunoaștere a persoanei după fotografie din 19.07.2011 (vol.1, f.d. 19-20), decizia privind controlul transmiterii banilor din 19.07.2011 (vol.1, f.d. 29-30), procesele-verbal de percheziție corporală din 19.07.2011 (vol.1, f.d.35), procesul-verbal de cercetare la fața locului din 19.07.2011 (vol.1, f.d. 39-40), procesul-verbal de ridicare din 19.07.2011 prin care au fost ridicate telefonul mobil cu husă de model Allviev cu 2 cartele sim 1 „Orange” sim 2 Moldcell cu baterie Allviev, IMEIM 980037001887963 și S980037001940085 de culoare neagră (vol.1, f.d.62), procesele-verbale de examinare a obiectului din 20.07.2011 prin care au fost examinate 2 telefoane mobile ce aparțin lui Bulala A și un telefon mobil ce aparține lui Culeva T.(f.d. vol.1, f.d. 68-70), raportul de expertiză nr. 1668-1669 din 03.08.2011 cu planșa fotografică anexată (vol.1, f.d.115-125), procesul-verbal de examinare a obiectului și descifrarea convorbirilor telefonice (vol.1, f.d.166-183), procesul-verbal de audiere a martorului Culeva T. (vol.1, f.d. 239-241.

Prin urmare, ***instanța de apel, în decizia sa nu a analizat aceste probe prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală și nu a argumentat din care motive le-a respins***, prin ce a comis eroarea de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

Astfel, modalitatea de motivare a soluției denotă faptul că instanța de apel nu a apreciat probele prezentate de partea acuzării în ansamblu, ce s-a reflectat în decizia pronunțată, prin ce s-au comis erorile de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

Din aceste considerente, instanța de apel a admis erori procesuale, care nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs ordinar deoarece soluționarea acestora ține de desfășurarea legală a procedurii de judecată în instanța de apel care, conform art.414 Cod de procedură penală, trebuie să judece apelul din punct de vedere al stării de fapt și de drept, deci al legalității și temeiniciei sentinței atacate.

Prin urmare, încălcările enunțate determină incontestabil Colegiul penal lărgit să concluzioneze asupra necesității de a casa decizia instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță în alt complet de judecători.

Totodată instanța de apel la examinarea cauzei urmează să dea apreciere raportului de expertiză nr. 1668-1669 din 03.08.2011 potrivit căruia au fost examinate în scopul determinării prezenței depunerilor sau urmelor de substanțe bancnotele în sumă de 100 euro, 2 bancnote a câte 50 euro fiecare cu seria și numărul S18889413577, P16733216215 cu inscripția fluorescentă cu conținutul

„MITA CCCEC” potrivit căruia s-a constatat că pe fragmentul de vată cu care s-a prelucrat mîna dreaptă și stîngă sunt depuneri de substanță fluorescentă în galben verde care coincide după fluorescență și conținutul chimic cu substanță fluorescentă și conținutul chimic pe bancnote și substanța fluorescentă prezentată ca mostră de comparație în pachetul „B”, căruia urmează să-i fie dată o apreciere în coroborare cu bancnotele cu nominalul a câte 50 euro cu seria X38950541516 și S28095819964 din cadrul plicului deschis de către procuror care au fost cercetate și înscrise în procesul-verbal al ședinței de judecată.

Instanța de apel urmează să verifice argumentele inculpatului precum că nu are atribuție la bancnotele pe care le-a aruncat la momentul reținerii sale raportat la depozițiile martorilor Sillion V., Țutuianu T. și Romanciuc V. și raportul de expertiză nr. 1668-1669 din 03.08.2011 prezentat de CNEJ.

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție menționează că nu poate fi reținută concluzia instanței de apel în susținerea sentinței de achitare precum că „Din materialele dosarului și în cadrul examinării cauzei în instanța de apel nu s-a stabilit persoana care urma a fi influențată de către Bulala A. întru îndeplinirea obligațiilor sale de serviciu și eliberarea categoriei „C” și nici nu s-a făcut dovada faptului că Bulala A. are influență asupra unui funcționar din cadrul Comisiei de examinare auto, pe care să-l determine să facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu contra unei sume de bani”.

Această concluzie a instanței de apel este incorectă, deoarece pentru calificarea faptei în baza alin. (1) art. 326 Cod penal, nu are importanță dacă a fost sau nu precizat numele factorului de decizie asupra căruia există o influențare reală sau presupusă.

De asemenea, nu contează dacă numele atribuit de către făptuitor aceluia factor de decizie este un nume real sau unul fictiv.

În conformitate cu prevederile art. 436 alin.(1) Cod de procedură penală, procedura de rejudecare a cauzei, după casarea hotărârii în recurs, se desfășoară conform regulilor generale pentru examinarea ei.

Conform alin. (2) al aceluiași articol, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

În cadrul rejudecării cauzei, instanța de apel, urmează să țină seama de motivele indicate în prezenta decizie, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414, 419 Cod de procedură penală, să verifice minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, să aprecieze toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor și în dependență de situația constatată să adopte o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

7. Reieșind din cele expuse, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în temeiul art. 434-435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Valeriu Sîrbu.

Casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 17 iulie 2013 în cauza penală în privința lui *Bulala Andrei Ion*, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecători.

Decizia nu este supusă căilor de atac, pronunțată în ședință publică la data de 15 aprilie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Nicolae Gordilă

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti